

Vi har et alvorligt demokratisk problem, når en femtedel af voksne mennesker ikke er fuldgældig med i det danske samfund. Det er den udfordring, som vi skal have stillet troværdige løsninger op imod, for det er en af de vigtigste forudsætninger for et rigt og et velfunderet samfund, hvor alle bidrager ud fra egne forudsætninger.

Jeg vil gerne takke socialministeren, arbejdsministeren og bolig- og byministeren for besvarelserne, der alle i høj grad illustrerer, hvor meget der faktisk er sat i gang. Det betyder ikke, at alle problemer er løst, så langtfra.

I Det Radikale Venstre er vi af den opfattelse, at skal det her lykkes, og det skal det, er det en fælles opgave for alle, dvs. arbejdsmarkedets parter, de enkelte virksomheder, de frivillige organisationer, de sociale institutioner, uddannelsessystemet, de kommunale og amtskommunale myndigheder og ikke at forglemme alle de mennesker, der i projekter, varmestuer, rådgivninger osv. udfører et stort og uegennyttigt arbejde.

I Det Radikale Venstre mener vi, at rammerne er til stede. De er sat i værk. Det drejer sig om at udfylde rammerne. Vi hylder initiativernes mangfoldighed frem for den centrale styring.

Tilbage i 1970'erne, hvor især ungdomsarbejdsledigheden var skræmmende, talte man i fuld alvor om, at i en almindelig dansk 10. klasse var det ca. en tredjedel af eleverne, som skulle påregne at være livslangt arbejdsledige, og at det derfor var vigtigt at forberede dem på et godt liv som ledige. Heldigvis har vi for længst forladt den tænkning, for arbejdsmarkedstilknytning er nøglen til at undgå polariseringen.

Til det af SF stillede forslag til vedtagelse kan jeg sige, at en kommission eller et råd, som hr. Villy Søvndal var villig til at ændre det til, for os at se vil være en syltekrukke i forhold til den proces, som allerede er i fuld gang. I øvrigt er der allerede et centralt råd i de nye sociale love.

Vi ser ikke, der er grund til at få en samlet plan fra regeringen. Derfor kan vi ikke stemme for det forslag til vedtagelse. Derimod ser vi det som en vigtig opgave at holde gryden i kog med den fortsatte debat om problemstillingerne, og her deltager Det Radikale Venstre aktivt.

Jeg vil derfor sluttelig sige tak for, at SF rejste forespørgslen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal takke De Radikale for takken og konstatere, at meget mere blev det jo så heller ikke til.

Jeg vil godt kommentere det dér med syltekrukken.

Hvis man læser forslaget til vedtagelse, indeholder det to led. Det første led er en tilskynydelse til regeringen om at komme med en samlet plan allerede ved begyndelsen af det folketingsår, der starter i oktober, netop for at det ikke skal være en syltekrukke. Vi ville såmænd gerne have det gjort allerede nu, men vi antager, at Folketinget får ret travlt den næste måneds tid, og at det ikke kan nås. Så jeg synes ikke, at det er en rimelig karakteristik at sige, det er en syltekrukke at komme med et oplæg den 1. oktober. Jeg synes tværtimod, det er afgørende for at få diskuteret de centrale temaer.

Jeg forstår også, at det har spillet en stor rolle for De Radikale. Jeg hørte De Radikales ledere sige under valgkampen, at det var afgørende for De Radikale, at opsvinget kom dem, der indtil nu ikke havde fået gavn af det, til gode.

Derfor kan man i virkeligheden sige, at det her fra SF's side også er et forsøg på at komme De Radikale til undsætning, og sådan synes jeg De Radikale skulle høre det.

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

For os i Det Radikale Venstre er det mere vigtigt, at vi får samlet erfaringerne fra alt det, der foregår, end at vi koncentrerer os om at sætte noget i gang, for vi synes, der er sat meget i gang.

Vi kan så være bekymret for, at det ikke lykkes at få samlet erfaringerne, men for os er det virkelig vigtigt, at der sker noget. Og derfor har vi haft den holdning.

Jette Gottlieb (EL):

Det forekommer mig, at det er blevet helt moderne at tale om de marginaliserede grupper eller den måske lidt mere nedladende etikette »de svage«. Hvorfor bruger vi ikke de gode gammeldags ord og kalder en spade for en spade? Det, vi snakker om her, og det, det handler om, er den danske underklasse, 800.000-900.000 mennesker, der i stigende grad udelukkes fra det almindelige overenskomstdækkede arbejdsmarked, fra boligmarkedet og fra alt det, som